

# Ровесникам

Борис Чигиринець

Хай буде день один, як відблиск неба синій,  
Щоб нам, ровесникам, піти черев мости,  
Які показують дороги у долині,  
Куди за юністю, за радістю піти...

Промчить травневий кінь, ударить в діл копитом,  
Чи вдягнеться в багрець пахучий листопад, —  
Ми будем жити так, щоб не дарма прожити,  
Бо ж корабель життя не вернеться назад.

І що нам мілина, чи риф, чи грізні бурі,  
Ачей же допливем. Гей, уперед стерно!  
Хай хтось за борт впаде до всіх чортів і фурій,  
Аби лиш доплисти, а далі – все одно.

На острові впадуть, як постарілі птиці,  
Підламлені життям ровесники мої,  
І буде знать орел, що їх серця із криці,  
Не виклює орел очей орлиних їм.

Ходімо ж в день оцей, що наче відблиск синій  
І клечіні нарвем, зробивши всім вінки...  
Бо, може, тільки так і пощастить людині  
Дістати для життя не роки, а віки.